

Eens per jaar gaan wij naar London (London). Met z'n allen mee met Joop (Joop, Joop, Joop)

16 September. De Great River Race 2006.

Gooiden vorig jaar enige aanslagen explosieven in het "eten", dit jaar geeft de Laura G alweer voor de 6^e maal acte de presence in de wereldstad gelegen aan die vele kronkels.

300! boten van allerlei pluimage strijden op de Thames om bijna evenveel bokalen. Een beker voor de snelste, langzaamste, mooiste, lelijkste, gekste, mafste, kleinste, grootste sloep, drakenboot, roeiboort, skiff etc. Ondanks vele pogingen is het ons (net?) nog steeds niet gelukt zo'n gedrocht ten toon te stellen in IJmuiden. Mooie oorkondes te over, dat wel.

Hoe het allemaal verloopt.

Bij ontstentenis van Piet en Carla dit jaar is de roeiploeg voor het vervoer van de Laura op zichzelf aangewezen. Onno weet naast stuurman (ik steun je wel) Joop enkele groentjes te strikken om de boot van IJmuiden via Hoek van Holland, HSS, Harwich, door London en uiteindelijk Richmond te brengen, alwaar ze te Thames gaat. De "rotten", wijs geworden van voorgaande overtochten, kiezen voor het vliegtuig.

De avond na de overtocht en voor de race van de volgende dag houden we palaver in Spice Island, een schitterende pub-restaurant aan de zuidoever van de Thames, nabij ons vaste onderkomen Rotherhithe Youth Hostel. Met goede voornemens wordt de avond aangevangen, maar als we toch nog redelijk bijtijds onze kribben opzoeken, zijn we erachter gekomen dat de bierglazen in Engeland ietwat meer inhoud hebben dan de fluitjes en vaasjes in Holland. Het ongunstige tij noopt ons de volgende morgen de vroegste @\$%&* ontbijttafel te nuttigen. Vanaf 06.30 begint het gevecht om een plekje in de douche-, WC- of wastafelruimte en om 07.00 ruilen we bij onze Jamaicaanse vriendin ons breakfast bonnetje in voor een afgestapt ontbijtje. Op naar de start. Na ruim een uur underground arriveren we in het prachtige Richmond. De start ligt om 10.30. Tijd te over om met trekzakbegeleiding van Onno meerdere liederen ten gehore te brengen aan het Great River Race publiek. Het wordt met dank aan gehoord. Wie zijn er eigenlijk mee naar Londen? We zien Marielle, Peter en Dirk, de nieuwelingen op de Thames. Dan de bekende Thamesbedwingers Onno, Joop, Klaas, Bert, Pieter en Erik. Verder nog Johan ("moet" mee als passagier in de boot) en de fans Marjon, zoon Chris, Cora en Marianne.

Met bloedrode zakdoeken om de kop gaan we, aangevuurd door de piratenhoofdman Joop, als bloedhonden de (wed)strijd aan. Nou ja... strijd? Voor de GRR nemen we als vertaling van het Engelse woordje GAME ons woordje SPEL. We maken d'r een leuk potje van. Doe je dat niet, dan geniet je niet van deze kleurrijke wonderschone tocht. Natuurlijk is er af en toe strijd, maar ook dát is genieten. We delen een drakenboot een tikje uit; willen persé de statensloep met Mayor van London aan boord voorblijven; laten de marine met schaamrood op de wangen achter ons. Af en toe wordt het genieten wat *te relaxed* opgevat, hetgeen tot kleine woordenwisseling tussen slagroeiers en roeiers leidt. Overigens is dat bij deze tak van sport en zeker op de Laura G gebruikelijk. Minder gebruikelijk is het dat deze maal ook de roeiers hun mondje versus slagroeiers roeren. Oei,oei,oei.

Ieren, Waleswomen, Marine (...bij de Marine mot je sain..) worden tijdens de race toegezongen. Alle sloepen worden hartstochtelijk begroet vanaf de wal en de vele bruggen. De Laura in het bijzonder door Cora en Marianne, die ons op weg zwaaien in Richmond, en door Marjon en Chris, die ons moed toeroepen vanaf de Tower Bridge.

En zo kronkelen we voort naar Greenwich. De ruim 35 kilometer leggen we af in goed 3 uur. Hulde aan Marielle en roeier in nood Johan. Hulde aan Dirk, die het roeien boven de gordel na de GRR onder de knie(!!?) heeft. Al die hulde moet gevierd worden. En daarvoor bestaat geen mooiere plek dan onze verzamel en rustpub Spice Island.

Londen, het was weer GREAT. Wie weet tot de jubileumrace(20) van volgend jaar. BYE.